

32000L0009

3.5.2000

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 106/21

ДИРЕКТИВА 2000/9/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 20 март 2000 година
относно въжените линии за превоз на хора

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, и членове 55 и 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Въжените линии за превоз на хора (наричани по-долу „въжени линии“) се проектират, изграждат, пускат в експлоатация и използват с цел да се превозват хора. Въжените линии са съоръжения за превоз, които се използват предимно в планинските курорти и към тях спадат въжените железници, лифтовете, едновъжените кабинкови въздушни линии, седалковите въздушни линии, ски-влековете, но към тях могат да спадат и въжени линии, използвани в градския транспорт. Някои видове въжени линии могат да се основават на други, напълно различни основни принципи, които не могат да бъдат изключени *a priori*. Поради това би следвало да се приемат мерки за въвеждане на специфични изисквания, които да отговарят на същите условия за сигурност като тези, предвидени в настоящата директива.
- (2) Въжени линии се използват главно в туризма, особено в планинските региони, като този факт играе важна роля за икономиката на съответните региони и придобива все по-голямо значение в търговския баланс на държавите-членки. От техническа гледна точка, секторът на въжените линии има отношение и към индустриалните дейности, свързани с производството на оборудване, както и със сектора на строителните работи и гражданското строителство.
- (3) Държавите-членки отговарят за гарантирането на безопасността на въжените линии при тяхното изграждане, пускане в експлоатация, както и по време на тяхната експлоатация. Също така, заедно с компетентните органи, те носят отговорност в областта на използването на земите, благоустройството и опазването на околната среда. В

националните законодателства има съществени различия, свързани с техники, специфични за дадена национална промишленост, както и с местни обичаи и производствени практики. Те предписват специфични размери и устройства, както и специфични характеристики. В светлината на тези обстоятелства производителите се задължават да определят продукцията си съобразно всеки пазар. Този факт възпрепятства намирането на стандартни решения и съответно влияе отрицателно на конкурентоспособността.

- (4) Съществените изисквания за сигурност и опазване на здравето следва да бъдат спазвани, за да се гарантира сигурността на въжените линии. Тези изисквания следва да бъдат прилагани разумно, за да може бъде отчетено съществуващото технологично равнище към момента на изграждането, както и задължителните технически и икономически изисквания.
- (5) Освен това, въжените линии могат да бъдат трансгранични и тогава тяхното изграждане може да се натъкне на противоречиви национални правни уредби.
- (6) Основните изисквания за сигурност и опазване здравето на хората, за опазване на околната среда и за защита на потребителите, които да се прилагат по отношение на въжените линии, на подсистемите и на техните предпазни устройства, би следвало да се определят за цялата Общност. Ако това не бъде направено, взаимното признаване на националните уредби би поставило неразрешими трудности, що се отнася до тълкуването и отговорността както от политическа, така и от техническа гледна точка. Освен това, без предварително определяне на хармонизирани нормативни изисквания, стандартизацията не е в състояние да разреши възникналите проблеми.
- (7) Отговорността за одобряване на въжените линии обикновено е поверена на служба на компетентните национални органи в различните държави-членки. В някои случаи одобрението на устройствата не може да бъде получено *a priori*, а само по молба на клиента. Освен това, задължителната проверка преди пускането в експлоатация на въжените линии може да доведе до отхвърляне на някои елементи или на някои технологични решения. Подобно състояние на нещата води до оскъпяване и удължаване на сроковете за доставка и е особено неблагоприятно за чуждите производители. От друга страна, въжените линии са обект на строго наблюдение от страна на публичните служби, включително и по време на тяхната експлоатация. Причините за тежки злополуки могат да бъдат свързани с избора на местността, със самата транспортна система, с изпълнението на строителството, или още с начина, по който системата се експлоатира и поддържа.
- (8) При това положение, сигурността на въжените линии зависи в еднаква степен от условията, свързани с местността,

⁽¹⁾ ОВ С 70, 8.3.1994 г., стр. 8, и ОВ С 22, 26.1.1996 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ С 388, 31.12.1994 г., стр. 26.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 6 април 1995 г. (ОВ С 109, 1.5.1995 г., стр. 122), потвърдено на 27 октомври 1999 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Общо становище на Съвета от 28 юни 1999 г. (ОВ С 243, 27.8.1999 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 27 октомври 1999 г. (все още не публикувано в Официален вестник). Решение на Съвета от 16 декември 1999 г.

- от качеството на промишлените продукти и от начина, по който те са сглобени, инсталирани на обекта и наблюдавани по време на експлоатацията. Това подчертава значението на наличието на всеобхватна концепция за въжените линии за оценка степента на сигурност, както и на общ подход на общностно равнище относно гаранциите за качество. При тези условия, за да се даде възможност на производителите да превъзмогнат трудностите, с които се сблъскват понастоящем, а на ползващите ги лица да се възползват пълноценно от въжените линии, както и за да се гарантира еднакво равнище на развитие във всички държави-членки, следва да се определи съвкупност от изисквания, както и процедури на контрол и проверка, които да се прилагат по еднакъв начин във всички държави-членки.
- (9) Ползващите въжени линии лица от всички държави-членки и от други държави трябва да имат гаранции, че ще се ползват със задоволително равнище на сигурност. Това изискване налага определянето на процедури и методи за преглед, контрол и проверка. Това води до използването на стандартизирани технически съоръжения, които трябва да бъдат вградени във въжените линии.
- (10) Когато Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета изисква това, следва да се оценява въздействието на въжените линии върху околната среда. Важно е, освен въздействията, посочени в цитираната директива, едновременно с това да се вземат под внимание опазването на околната среда и изискванията за устойчиво развитие на туризма.
- (11) Въжените линии могат да попаднат в приложното поле на Директива 93/38/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. относно съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки в областта на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги ⁽²⁾.
- (12) Техническите спецификации би следвало да бъдат включени в общите документи и в техническите спецификации, типични за всяка поръчка. Тези технически спецификации следва да бъдат определени чрез позоваване на европейски спецификации, когато има такива.
- (13) За да може по-лесно да се докаже съобразяването със съществени изисквания, е полезно да са налице хармонизирани европейски стандарти, чието спазване дава възможност да се предполага, че продуктът съответства на цитираните съществени изисквания. Хармонизирани европейски стандарти се изготвят от частни организации и следва да запазят статута си на незадължителни стандарти. За тази цел, Европейският комитет по стандартизация (CEN) и Европейският комитет по стандартизация на електротехниката (Cenelec) са признати като органи, които са компетентни да приемат хармонизирани стандарти, съобразени с общите насоки на сътрудничеството между Комисията и тези два органа, подписани на 13 ноември 1984 г.
- (14) За целите на настоящата директива, хармонизиран стандарт е техническа спецификация (европейски стандарт или документ за хармонизиране), приета от единия или от другия от тези органи или и от двата, по заявление на Комисията, съгласно Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., предвиждаща процедура за информирание в областта на техническите стандарти и предписания и за правилата, отнасящи се до услугите на информационното общество ⁽³⁾, и в съответствие с посочените по-горе общи насоки. В областта на стандартизацията е добре Комисията да бъде подпомагана от комитета, посочен в цитираната директива, който ползва, когато това е необходимо, съветите на техническите експерти.
- (15) Само за предпазните устройства или подсистемите на съоръжение, съответстващи на национален стандарт, въвеждащ в националното законодателство хармонизиран стандарт, който е бил публикуван в *Официален вестник на Европейските общности*, се предполага, че отговарят на съответните съществени изисквания на настоящата директива, без да е необходима специална обосновка.
- (16) При липса на европейски спецификации, техническите спецификации би следвало, доколкото е възможно, да бъдат определени чрез позоваване на други стандарти, които се използват в Общността. Главните възложители на съоръжения могат да определят допълнителни спецификации, които са необходими, за да допълнят европейските спецификации или други стандарти. Тези разпоредби трябва, във всички случаи, да гарантират спазването на изискванията, хармонизирани на равнището на Общността, на които трябва да отговарят въжените линии.
- (17) Освен това, държавите-членки са заинтересовани да имат международна система на стандартизация, годна да създава стандарти, които на практика да се използват от партньорите в международната търговия и да отговарят на изискванията на политиката на Общността.
- (18) Понастоящем в някои държави-членки възложителите на съоръжения могат да посочат за всяка поръчка процедури на контрол и проверка в общите документи или в техническите спецификации. Тези процедури трябва в бъдеще, по-специално що се отнася до предпазните устройства, да бъдат включени в рамките на Резолюция на Съвета от 21 декември 1989 г. относно общ подход при оценката на съответствието ⁽⁴⁾. Понятието предпазно устройство се отнася не само до материални обекти, а и до нематериални обекти, като например компютърни програми. Процедурите за оценка на съответствието на предпазните устройства трябва да се базират на използването на модулите, които са предмет на Решение 93/465/ЕИО на Съвета ⁽⁵⁾. За важните предпазни устройства следва да бъдат определени принципите и условията за прилагането на гаранцията за качество при проектирането. Това е необходимо, за да се подпомогне

⁽¹⁾ Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценяването на влиянието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40). Директива, последно изменена с Директива 97/11/ЕО (ОВ L 73, 14.3.1997 г., стр. 5).

⁽²⁾ ОВ L 199, 9.8.1993 г., стр. 84. Директива, последно изменена с Директива 98/4/ЕО (ОВ L 101, 1.4.1998 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 98/48/ЕО (ОВ L 217, 5.8.1998 г., стр. 18).

⁽⁴⁾ ОВ С 10, 16.1.1990 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Решение 93/465/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 г. относно модулите за различните етапи на процедурите на оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие на ЕО, предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране (ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 23).

- общото въвеждане на системата за гарантиране на качеството в самите предприятия.
- (19) В рамките на методическия анализ на сигурността на въжените линии следва да се посочат устройствата, на които се основава сигурността на въжената линия.
- (20) Възложителите на изпълнението на съоръженията, като се позовават на европейските спецификации, определят в техническите си условия характеристиките, по-специално за предпазните устройства, които трябва да бъдат спазени от производителите съгласно договорните им задължения. При това положение, съответствието на устройствата е свързано главно с областта на тяхното използване, а не само с тяхното свободно движение на пазара на Общността.
- (21) Би следвало върху предпазните устройства да фигурира маркировката на ЕО, поставена или от производителя, или от упълномощено от него лице, което е установено в рамките на Общността; маркировката на ЕО означава, че предпазното устройство е съгласувано с разпоредбите на настоящата директива, както и с тези от други приложими директиви на Общността, отнасящи се до поставянето на маркировка на ЕО.
- (22) Не е необходимо да се поставя маркировката на ЕО върху подсистемите, по отношение на които се прилагат разпоредбите на настоящата директива, но въз основа на оценката на съответствие, осъществена според процедурата, предвидена за тази цел в настоящата директива, декларацията за съответствие е достатъчна. Това не засяга задължението на производителите да поставят върху някои подсистеми маркировката на ЕО, удостоверяваща съответствието им на други разпоредби на Общността, приложими за тях.
- (23) Отговорността на държавите-членки за сигурността, здравето и други аспекти, обхванати от съществените изисквания на тяхна територия, трябва да бъде призната в защитна клауза, която предвижда подходящи процедури на общностно равнище;
- (24) Необходима е процедура за проверка на подсистемите на дадена въжена линия преди тяхното пускане в експлоатация. Тази проверка трябва да дава възможност на органите да се уверят, че на всеки етап от проектирането, изграждането и пускането в експлоатация, полученият резултат отговаря на приложимите разпоредби на настоящата директива. Това трябва също да даде възможност на производителите да могат да разчитат на равно третиране в която и да е държава-членка. Следователно, трябва също да се установят принципите и условията на проверката на ЕО на подсистемите на една въжена линия.
- (25) Изискванията, свързани с експлоатацията на въжените линии, трябва да бъдат взети под внимание при анализа на безопасността, без все пак да се поставя под съмнение принципът на свободно движение на стоки или безопасността на въжените линии. Следователно, независимо, че самата експлоатация на въжените линии не е предмет на настоящата директива, Комисията трябва да предложи на държавите-членки серия от препоръки, за да гарантира висока степен на защита на ползващите лица, на персонала по експлоатацията и на третите лица при експлоатацията на въжените линии, разположени на тяхната територия.
- (26) За въжените линии технологични нововъведения могат да бъдат изпробвани в естествена големина само по повод направата на ново съоръжение. При това положение следва да се предвиди процедура, която да дава възможност за създаване на специални условия, като следи за спазване на съществените изисквания.
- (27) Въжените линии, за които вече е било получено разрешение, без да е започнало изпълнение на строителството, или които се намират вече в стадии на изграждане, трябва да бъдат съобразени с разпоредбите на настоящата директива, освен ако държавите-членки не вземат друго решение, което да бъде аргументирано и което същевременно гарантира също толкова високо равнище на защита. Разпоредбите на настоящата директива трябва да се спазват при преустройство на съществуващи въжени линии, ако националното законодателство предвижда, че за тези изменения трябва да бъде получено разрешение.
- (28) Не е необходимо да се изисква привеждане в съответствие на всички съществуващи въжени линии с разпоредбите, приложими за новите въжени линии. Това обаче може да се окаже необходимо, ако основните цели във връзка със сигурността не са изпълнени. В такъв случай Комисията трябва да предложи серия от препоръки на държавите-членки, за да се осигури високо равнище на защита на потребителите на въжени линии, съществуващи на тяхна територия, в светлината на приложимите в тази област разпоредби за нови въжени линии.
- (29) Уведомените органи, отговорни за процедурите за оценка на съответствието както на предпазните устройства, така и на подсистемите на въжените линии трябва, особено при липса на европейски спецификации, да съгласуват решенията си във възможно най-голяма степен. Комисията трябва да следи за изпълнението на това.
- (30) Прилагането на съществените изисквания, особено по отношение на сигурността на съоръженията, както и съгласуването на процедурите, налага създаването на отделен комитет.
- (31) Необходимите мерки за привеждане в изпълнение на настоящата директива следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяването на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

1. Настоящата директива се прилага за въжените линии за превоз на хора.
2. За целите на настоящата директива под „въжени линии за превоз на хора“ се разбират съоръжения, състоящи се от множество съставни части, проектирани, произведени, монтирани и пуснати в експлоатация с цел превоз на хора.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Тези съоръжения, изградени на място, се използват за превоз на хора с транспортни средства или теглени от теглича, чието окачване и/или теглене се осигурява от въжета, разположени по дължината на трасето.

3. Тези съоръжения включват:

- a) въжени железници и други съоръжения с превозни средства, носени от коелата или от други устройства за окачване, където теглителната сила се осигурява от едно или повече въжета;
- b) лифтове, чиито превозни средства се носят и/или преместват посредством едно или повече носещи въжета; тази категория включва също кабинковите и седалковите лифтове;
- в) ски-влекове, при които ползващите ги лица биват изтегляни чрез теглича посредством въже.

4. Настоящата директива се прилага по отношение на:

- съоръженията, изградени и пуснати в експлоатация след нейното влизане в сила,
- подсистемите и предпазните устройства, пуснати на пазара след нейното влизане в сила.

Тя се отнася до разпоредбите за хармонизиране, които са необходими и достатъчни, за да осигурят и гарантират спазването на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

Ако важни характеристики на подсистемите или на предпазните устройства на съществуващи съоръжения са обект на промени, изискващи от страна на съответната държава-членка ново разрешение за пускане в експлоатация, тези изменения и тяхното въздействие върху съоръжението като цяло трябва да отговарят на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

5. По смисъла на настоящата директива:

- „съоръжение“ е пълната система, изградена на място, включваща инфраструктурата и подсистемите, изброени в приложение I; инфраструктурата, проектирана специално за всяко съоръжение и изградена на място, се съобразява с трасето на линията, характеристиките на системата, съоръженията на линията и станциите, които са необходими за изграждането и функционирането на съоръжението, включително и основите,
- „предпазно устройство“ е всеки прост елемент, група от елементи, част от оборудване или пълно оборудване и всяко устройство, включено в съоръжението, за да гарантира сигурността му, определено посредством анализ за безопасност, чиято липса създава риск за безопасността на хората: ползващи лица, персонал по експлоатацията или трети лица,
- „възложител на съоръжението“ е всяко физическо или юридическо лице, което възлага поръчката за изпълнение на въжената линия,

— „функционална пригодност“ е съвкупността от техническите решения и мерки, които оказват влияние върху проектирането и изграждането и са необходими за безопасното функциониране на въжената линия,

— „пригодност за поддръжане“ е съвкупността от техническите решения и мерки, които имат влияние върху проектирането и изграждането и които са необходими за поддръжането с оглед безопасното функциониране на въжената линия.

6. От приложното поле на настоящата директива са изключени:

- асансьорите по смисъла на Директива 95/16/ЕО ⁽¹⁾,
- трамваите с традиционна конструкция, движени от кабели,
- съоръжения, използвани за селскостопански цели,
- специфичното оборудване за панаири, изградено на място или подвижно, както и съоръженията в увеселителните паркове, предназначени за свободното време и неизползвани като превозно средство за хора,
- съоръжения в мините, както и съоръжения, изградени и използвани за промишлени цели,
- речните салове, движени с въжета,
- зъбчатите железници,
- съоръженията, движени с вериги.

Член 2

1. Разпоредбите на настоящата директива се прилагат, без да се засяга приложението на другите директиви на Общността; спазването на съществените изисквания на настоящата директива може, все пак, да налага да се прибегне до специфични европейски спецификации, изготвени за тази цел.

2. Под „европейска спецификация“ се разбира обща техническа спецификация, европейско техническо одобрение или национален стандарт, въвеждащ в националното законодателство европейски стандарт.

3. Данните за европейските спецификации, които могат да бъдат общи технически спецификации, европейски технически решения по смисъла на Директива 93/38/ЕИО или национални стандарти, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти, се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.

4. Държавите-членки публикуват данните за вътрешноправните норми, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти.

5. При липса на европейски хармонизиран стандарт, държавите-членки приемат необходимите мерки, за да бъдат доведени до знанието на заинтересуваните страни вътрешноправните норми и съществуващите технически спецификации, които се смятат за важни или полезни за правилното въвеждане на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

⁽¹⁾ Директива 95/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 1995 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на асансьорите (ОВ L 213, 7.9.1995 г., стр. 1).

6. Допълнителните технически спецификации, необходими за допълване на европейските спецификации или другите стандарти, не трябва да застрашават спазването на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

7. Когато една държава-членка или Комисията смята, че европейските спецификации, посочени в параграф 2, не отговарят напълно на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1, Комисията или държавата-членка сезира комитета, посочен в член 17, като излага основанията си. Комитетът излиза със становище незабавно.

В светлината на становището на този комитет и когато се касае за хармонизирани европейски стандарти, след допитване до комитета, учреден по силата на Директива 98/34/ЕО, Комисията съобщава на държавите-членки дали е необходимо или не да се изключат съответните европейски спецификации от публикациите, посочени в параграф 3.

Член 3

1. Съоръженията, както и тяхната инфраструктура, подсистемите, както и предпазните устройства на едно съоръжение, трябва да отговарят на съществените изисквания, посочени в приложение II, и да са приложими за тях.

2. Когато една вътрешноправна норма, въвеждаща хармонизиран европейски стандарт, данните за който са били публикувани в *Официален вестник на Европейските общности*, отговаря на съществените изисквания за безопасност, посочени в приложение II, се предполага, че съоръженията и тяхната инфраструктура, подсистемите, както и предпазните устройства на едно съоръжение, изградени в съответствие с тази норма, отговарят на съответните съществени изисквания.

Член 4

1. Всеки проект за съоръжение трябва да бъде подложен, по молба на възложителя на съоръжението или на упълномощено от него лице, на анализ за безопасност, извършен в съответствие с приложение III, който взема предвид всички аспекти, отнасящи се до безопасността на системата и на заобикалящата я среда в рамките на проектирането, изграждането и пускането в експлоатация и дава възможност да се определят, въз основа на придобития опит, опасностите, които могат да възникнат по време на експлоатация.

2. Въз основа на анализа на безопасността се изготвя доклад за безопасността, който трябва да посочва предвидените мерки, за да се реагира на опасностите, и който трябва да включва списък на предпазните устройства и на подсистемите, които трябва да бъдат съобразени с разпоредбите на глави II и III.

ГЛАВА II

ПРЕДПАЗНИ УСТРОЙСТВА

Член 5

1. Държавите-членки взимат всички необходими мерки предпазните устройства да:

— бъдат пуснати на пазара, само ако дават възможност за изграждане на съоръжения, отговарящи на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1,

— бъдат пуснати в експлоатация, само ако дават възможност да се създадат съоръжения, които няма опасност да засегнат сигурността и здравето на лицата и, според случая, сигурността на имуществото, когато са монтирани и поддържани по подходящ начин и използвани съобразно предназначението си.

2. Разпоредбите на настоящата директива не засягат възможността за държавите-членки да предписват, при спазване на Договора, изискванията, които те считат необходими за гарантиране защитата на хората, и по-специално на работниците, при използването на въпросните съоръжения, доколкото това не води до изменения на тези съоръжения по начин, който не е предвиден в настоящата директива.

Член 6

Държавите-членки не могат, въз основа на настоящата директива, да забраняват, ограничават или пречат на пускането на тяхна територия на пазара на предпазните устройства, предназначени да бъдат използвани в съоръжения, когато тези устройства отговарят на разпоредбите на настоящата директива.

Член 7

1. Държавите-членки приемат за съответстващи на разпоредбите на настоящата директива, отнасящи се до тях, предпазните устройства, посочени в член 4, параграф 2, които са снабдени с маркировката на ЕО за съответствие, чийто образец е включен в приложение IX и към които е приложена декларацията на ЕО за съответствие, предвидена в приложение IV.

2. Преди пускането на пазара на едно предпазно устройство, производителят или упълномощено от него лице, установено в Общността, трябва:

a) да подложи предпазното устройство на процедура по оценка на съответствието в съответствие с приложение V, и

b) да постави маркировката на ЕО за съответствие върху предпазното устройство и въз основа на модулите на Решение 93/465/ЕИО да състави декларация на ЕО за съответствие съобразно приложение IV.

3. Процедурата за оценка на съответствието на едно предпазно устройство се извършва по заявление на производителя или на упълномощено от него лице, установено в Общността, от уведомяния орган посочен в член 16 и се избира от него за тази цел.

4. Когато предпазните устройства са предмет на други директиви, отнасящи се до други аспекти и предвиждащи поставянето на маркировката на ЕО за съответствие, тя трябва да обозначава, че предпазните устройства съответстват и на разпоредбите на тези други директиви.

5. Когато нито производителят, нито упълномощено от него лице, установено в Общността, не са изпълнили задълженията по параграфи от 1 до 4, тези задължения преминават върху всяко лице, което пуска предпазното устройство на пазара в Общността. Същите задължения се прилагат и по отношение на този, който произвежда предпазното устройство за собствени нужди.

ГЛАВА III ПОДСИСТЕМИ

Член 8

Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да бъдат подсистемите, предвидени в приложение I, пускани на пазара, само ако дават възможност за изграждане на съоръжения, които отговарят на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

Член 9

Държавите-членки не могат, въз основа на настоящата директива, да забраняват, ограничават или затрудняват пускането на тяхна територия на пазара на подсистеми, предназначени да бъдат използвани в съоръжения, когато тези подсистеми отговарят на разпоредбите на настоящата директива.

Член 10

1. По смисъла на член 3, параграф 1 държавите-членки приемат за отговарящи на съответните съществени изисквания подсистемите, посочени в приложение I, към които е приложена декларацията на ЕО за съответствие, предвидена в приложение VI, и техническата документация, предвидена в параграф 3 на настоящия член.

2. Процедурата за изпитване на ЕО на подсистемите се извършва по искане на производителя или на упълномощено от него лице, установено в Общността, или, при липса на такова, на физическото или юридическото лице, което пуска съответната подсистема на пазара, от уведомятия орган, посочен в член 16, който е избран от производителя, упълномощено от него лице или гореспоменатото трето лице за тази цел. Декларацията на ЕО за съответствие се изготвя от производителя, упълномощено от него лице или от гореспоменатото трето лице, въз основа на изпитването на ЕО, в съответствие с приложение VII.

3. Уведомятия орган изготвя сертификат на ЕО за изпитване в съответствие с приложение VII и техническата документация, която се прилага към него. Техническата документация трябва да съдържа всички необходими документи, отнасящи се до характеристиките на подсистемата, а в случаите, когато е необходимо, всички документи, удостоверяващи съответствието на предпазните устройства. Тя трябва, освен това, да съдържа всички относими подробности, отнасящи се до условията и ограничението на употребата им и до изискванията за поддръжката.

ГЛАВА IV СЪОРЪЖЕНИЯ

Член 11

1. Всяка държава-членка определя процедурите за разрешаване строителството и пускането в експлоатация на съоръженията, разположени на нейна територия.

2. Държавите-членки вземат всички подходящи мерки и определят процедурите, необходими, за да се гарантира, че посочените в приложение I предпазни устройства и подсистеми, вградени в

съоръженията, изградени на тяхна територия, са монтирани и пуснати в експлоатация, само ако позволяват изграждането на съоръжения, които е малко вероятно да застрашат сигурността и здравето на хората или, в зависимост от случая, сигурността на имуществото, когато са монтирани и поддържани по подходящ начин и използвани в съответствие с тяхното предназначение.

3. Когато една държава-членка прецени, че проектирането или изпълнението на едно предпазно устройство или на една подсистема, посочени в приложение I, съдържа новаторски елементи, тя взема всички подходящи мерки и може да постави специални условия за изграждането и/или пускането в експлоатация на съоръжения, съдържащи такива новаторски предпазни устройства или подсистеми. Тя уведомява незабавно Комисията, като посочва съображенията си. Комисията сезира незабавно комитета, посочен в член 17.

4. Държавите-членки вземат всички подходящи мерки съоръженията да могат да бъдат изградени и пускани в експлоатация, само ако тяхното проектиране и изграждане гарантират спазването на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

5. Държавите-членки не могат, на основание на разпоредбите, посочени в параграф 1, да забранят, ограничат или затруднят свободното движение на предпазните устройства и на подсистемите, предвидени в приложение I, към които е приложена декларацията на ЕО за съответствие, по смисъла на членове 7 или 10.

6. Анализът за безопасност, декларациите на ЕО за съответствие и допълнителната техническа документация за предпазните устройства и за подсистемите, предвидени в приложение I, трябва да бъдат представени на компетентния орган, отговорен за одобрението на съоръжението, от възложителя на съоръжението или от упълномощено от него лице и едно копие трябва да бъде запазено на самото място, където се намира съоръжението.

7. Държавите-членки трябва да се уверят, че анализът за безопасност, докладът за безопасност и техническата документация са налице и че съдържат цялата документация за характеристиките на съоръжението, и в случаите, когато се налага, всички документи, удостоверяващи съответствието на предпазните устройства и на подсистемите, посочени в приложение I. Освен това, трябва да съществуват и документи, съдържащи необходимите условия, включително и ограниченията при експлоатацията, както и пълни указания относно техническото поддръжане, надзора, настройването и поддръжката.

Член 12

Без да нарушават други законови разпоредби, държавите-членки не могат на тяхна територия да забраняват, ограничават или затрудняват изграждането и пускането в експлоатация на съоръжения, които отговарят на разпоредбите на настоящата директива.

Член 13

Държавите-членки гарантират едно съоръжение да остане в експлоатация, само ако то отговаря на условията, установени в доклада за безопасност.

ГЛАВА V

ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ

Член 14

1. Когато държава-членка установи, че има опасност едно предпазно устройство, притежавашо маркировката на ЕО за съответствие, пуснато на пазара и използвано в съответствие с предназначението си, или една подсистема, към която има декларация на ЕО за съответствие, посочена в член 10, параграф 1, и използвана в съответствие с предназначението си, да застраши здравето и сигурността на хората и, според случая, сигурността на имуществото, тя взема всички подходящи мерки, за да ограничи условията за използване на това устройство или на тази подсистема или да забрани използването им.

Заинтересованата държава-членка уведомява незабавно Комисията за взетите мерки и посочва причините за своето решение, като уточнява дали несъответствието е следствие на, по-специално:

- а) неспазване на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1;
- б) неточно прилагане на европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2, доколкото има позоваване на прилагането на тези спецификации;
- в) празноти в европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2.

2. Комисията се допитва до заинтересуваните страни в най-кратък срок. Когато в резултат на това допитване Комисията установи:

— че мерките са оправдани, тя уведомява незабавно държавата-членка, която е поела инициативата, както и другите държави-членки; в случай че решението, посочено в параграф 1, се основава на празнота в европейските спецификации, Комисията, след допитване до заинтересуваните страни, започва процедурата, посочена в член 2, параграф 7, ако държавата-членка, взела решението, смята да продължи действието му,

— че мерките, отнасящи се до едно предпазно устройство, са неоправдани, тя уведомява незабавно за това производителя или упълномощено от него лице, установено в Общността, както и държавата-членка, която е взела посочените мерки,

— че мерките, отнасящи се до една подсистема, са неоправдани, тя уведомява незабавно за това производителя, упълномощено от него лице, установено в Общността, или, при липса на такъв, физическото или юридическото лице, пуснало подсистемата на пазара, както и държавата-членка, която е взела посочените мерки.

3. Когато едно предпазно устройство, което има маркировката на ЕО за съответствие, се окаже несъответстващо, компетентната държава-членка взема подходящи мерки срещу този, който е поставил тази маркировка и който е изготвил декларацията на ЕО за съответствие и уведомява за това Комисията и другите държави-членки.

4. Когато една подсистема, към която е приложена декларацията на ЕО за съответствие, се окаже несъответстваща, компетентната държава-членка взема подходящи мерки срещу този, който е изготвил декларацията на ЕО за съответствие, и уведомява за това Комисията и другите държави-членки.

5. Комисията следи държавите-членки да бъдат уведомени за резултатите от процедурата.

Член 15

Когато една държава-членка установи, че едно одобрено съоръжение, използвано в съответствие с предназначението си, би могло да застраши сигурността и здравето на хората и, според случая, сигурността на имуществото, тя взема всички подходящи мерки, за да ограничи условията за експлоатация на това съоръжение или за да забрани експлоатацията му.

ГЛАВА VI

УВЕДОМЕНИ ОРГАНИ

Член 16

1. Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки за органите, отговорни за извършването на процедурата за оценка на съответствието, посочена в членове 7 и 10, като посочват сферата на компетентност на всеки от тях. Комисията им дава идентификационни номера. Тя публикува в *Официален вестник на Европейските общности* списъка на тези органи, заедно с идентификационния им номер, както и със сферите им на компетентност, и следи за актуализирането на този списък.

2. Държавите-членки трябва да прилагат критериите, предвидени в приложение VIII, за оценка на органите, които трябва да бъдат уведомени. Предполага се, че органите, които отговарят на критериите за оценка, предвидени в приложимите хармонизирани европейски стандарти, отговарят на посочените критерии.

3. Държава-членка, която е уведомила един орган, трябва да оттегли уведомлението си, ако установи, че този орган не отговаря вече на критериите, посочени в приложение VIII. Тя уведомява незабавно Комисията и другите държави-членки за това.

4. При нужда координирането на уведомените органи се осъществява в съответствие с член 17.

ГЛАВА VII

КОМИТЕТ

Член 17

1. Комисията се подпомага от Комитет.

2. В случай, че се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

3. Комитетът изготвя свой процедурен правилник.

ГЛАВА VIII

МАРКИРОВКА НА ЕО ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Член 18

1. Маркировката на ЕО за съответствие се състои от инициалите „ЕО“. Приложение IX определя типа, който трябва да се използва.

2. Маркировката на ЕО за съответствие се поставя по отчетлив и видим начин върху всяко предпазно устройство или, ако това не е възможно, върху етикет, прикрепен към устройството.

3. Забранено е върху предпазните устройства да се поставят маркировки и надписи, които могат да заблудят трети лица относно значението и външната форма на шрифта на маркировката на ЕО за съответствие. Всяко друго маркиране може да бъде поставено, при условие че не намалява видимостта и възможността за прочитане на маркировката на ЕО за съответствие.

4. Без да се засяга член 14:

- а) всяко констатирано от една държава-членка неоснователно поставяне на маркировката на ЕО за съответствие води до задължение за производителя или за упълномощено от него лице, установено в Общността, да приведе предпазното устройство в съответствие с разпоредбите за маркировката на ЕО за съответствие и да преустанови нарушението при условията, определени от тази държава-членка;
- б) ако несъответствието продължи да съществува, държавата-членка трябва да вземе всички подходящи мерки за ограничаване или забрана на пускането на пазара на съответното предпазно устройство или да гарантира неговото изтегляне от пазара при спазване на процедурите, предвидени в член 14.

ГЛАВА IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Всяко решение, взето в изпълнение на настоящата директива и водещо до ограничаване на използването на предпазните устройства или на подсистемите в едно съоръжение, или на тяхното пускане на пазара, трябва да бъде обосновано. То трябва да бъде съобщено на заинтересованата страна във възможно най-кратък срок, с указание за средствата за правна защита според действащото законодателство в съответната държава-членка и за сроковете на тази правна защита.

Член 20

Съоръженията, за които има разрешение преди влизане в сила на настоящата директива и за които изпълнението на строителството още не е започнало, трябва да бъдат съобразени с разпоредбите на настоящата директива, освен ако държавите-членки вземат друго обосновано решение, с което да се постигне също толкова високо равнище на защита.

Член 21

1. Държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 3 май 2002 година. Те информират незабавно Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното си законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки допускат, за период от четири години след влизането в сила на настоящата директива:

— изграждането и пускането в експлоатация на съоръжения,

— пускането на пазара на подсистеми и на предпазни устройства,

които отговарят на разпоредбите, действащи на тяхна територия към момента на влизане в сила на настоящата директива.

4. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за привеждането в действие на настоящата директива, и по-специално на член 1, параграф 6, и член 17 от нея, най-късно до 3 май 2004 година и, ако е необходимо, прави предложения за подходящи изменения.

Член 22

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 23

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 март 2000 година.

За Европейския парламент

Председател

N. FONTAINE

За Съвета

Председател

J. GAMA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПОДСИСТЕМИ НА СЪОРЪЖЕНИЕ

По смисъла на настоящата директива, една съоръжение се състои от инфраструктура и подсистеми, изброени по-долу, като възможността за експлоатация и поддръжка трябва винаги да бъде отчитана:

1. Въжета и въжени съединения
 2. Задвижващ механизъм и спирачки
 3. Механични устройства
 - 3.1. Устройства за опъване на въжето
 - 3.2. Механични устройства в станциите
 - 3.3. Механични устройства по протежение на въжените линии
 4. Превозни средства
 - 4.1. Кабини, седалки и теплички
 - 4.2. Носачи, на които са окачени кабинките или седалките
 - 4.3. Задвижващ механизъм
 - 4.4. Хващачи
 5. Електротехнически устройства
 - 5.1. Управляващи, контролни и предпазни устройства
 - 5.2. Комуникационни и информационни устройства
 - 5.3. Гръмозащитни устройства
 6. Спасителни средства
 - 6.1. Неподвижни спасителни средства
 - 6.2. Подвижни спасителни средства
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ

1. **Предмет**

Настоящото приложение определя съществените изисквания, които се прилагат при проектирането, изграждането и въвеждането в експлоатация, включително пригодността за поддръжане и експлоатация на съоръженията, посочени в член 1, параграф 5 от настоящата директива.

2. **Общи изисквания**2.1. *Безопасност на хората*

Безопасността на ползващите лица, на работниците и на третите лица е основно изискване при проектирането, изграждането и експлоатацията на съоръженията.

2.2. *Принципи на безопасност*

Всяко съоръжение трябва да бъде проектирано, изградено, експлоатирано и поддържано, като бъдат прилагани, в посочения ред, следните принципи:

- отстраняване или, при невъзможност, намаляване на рисковете по силата на разпоредбите за проектиране и изграждане,
- определяне и взимане на необходимите предпазни мерки по отношение на рисковете, които не могат да бъдат избегнати по силата на разпоредбите за проектиране и изграждане,
- определяне и съобщаване на предпазните мерки, които следва да се вземат за избягване на рисковете, които не е могло да бъдат напълно отстранени посредством разпоредбите и мерките, посочени в първо и второ тире.

2.3. *Отчитане на външния фактор*

Всяко съоръжение трябва да бъде проектирано и изградено по такъв начин, че да може да се експлоатира без опасност, като се държи сметка за вида съоръжение, характерните особености на терена и на околната среда, където то се инсталира, атмосферните и метеорологичните условия, постройките и възможните земни и въздушни препятствия, намиращи се наблизо.

2.4. *Оразмеряване*

Съоръжението, подсистемите и всички нейни предпазни устройства трябва да бъдат оразмерени, проектирани и направени, така че да устоят с достатъчна сигурност на съответните натоварвания от всички предвидими условия, включително и извън експлоатацията, като се държи по-специално сметка за външните въздействия, динамичните въздействия и прояви на стареене, като се спазват всички технологични правила, по-конкретно при избора на материалите.

2.5. *Монтаж*

2.5.1. Съоръжението, подсистемите и всички предпазни устройства трябва да бъдат проектирани и изградени по начин, който гарантира сигурното им сглобяване и поставяне на място.

2.5.2. Предпазните устройства трябва да бъдат проектирани по такъв начин, че грешки при сглобяването да бъдат невъзможни или поради естеството на конструкцията, или благодарение на подходящо маркиране върху самите устройства.

2.6. *Надеждност на съоръжението*

2.6.1. Предпазните устройства трябва да бъдат проектирани, произведени и използвани по начин, който да гарантира, във всички случаи, тяхната собствена функционална надеждност и/или сигурността на съоръжението, така както е определена в анализа за безопасност, посочен в приложение III, за да бъде отказът им да работят много малко вероятен и с подходящ марж на безопасност.

2.6.2. Съоръжението трябва да бъде проектирано и изградено по такъв начин, че при експлоатацията му да може по отношение на всеки отказ на някое устройство, който би могъл да засегне сигурността дори и непряко, да бъдат взети подходящи мерки в подходящо време.

- 2.6.3. Предпазните мерки, посочени в точки 2.6.1. и 2.6.2., трябва да се прилагат в интервала от време между две предвидени проверки на съответното устройство. Интервалите за предвидените проверки на предпазните устройства трябва да бъдат посочени ясно в ръководството с инструкциите.
- 2.6.4. Предпазните устройства, които са включени в съоръженията, като резервни части, трябва да отговарят на основните изисквания на настоящата директива, както и на условията за гладко взаимодействие с другите части на съоръжението.
- 2.6.5. Трябва да бъдат взети мерки последиците от пожар в съоръжението да не застрашат безопасността на превозваните хора и на работниците.
- 2.6.6. Трябва да бъдат взети специални мерки за предпазване на съоръженията и хората от последиците от мълнии.
- 2.7. *Предпазни устройства*
- 2.7.1. Всеки дефект в съоръжението, който може да доведе до повреда, застрашаваща безопасността, трябва, когато това е възможно, да бъде установен, съобщен и отстранен от предпазните устройства. Същото се отнася и за всяко външно събитие, което е нормално предвидимо и може да застраши безопасността.
- 2.7.2. Съоръжението трябва да може да бъде спряно ръчно във всеки един момент.
- 2.7.3. След спиране, предизвикано от предпазно устройство, пускането на съоръжението отново трябва да бъде възможно, само след като са били взети подходящите мерки.
- 2.8. *Пригодност за поддържане*
- Съоръженията трябва да бъдат проектирани и изпълнени по начин, който дава възможност операциите и процедурите по поддържането и ремонта, били те редовни или извънредни, да се извършват при спазване на условията на безопасност.
- 2.9. *Вредни въздействия*
- Съоръжението трябва да бъде проектирано и изпълнено, така че вътрешните и външни вредни въздействия, резултат на емисиите на замърсяващи газове, на шума или на вибрациите, да не надвишават предписаните пределни стойности.
3. **Изисквания, свързани с инфраструктурата**
- 3.1. *Трасе на линията, скорост, отстояние между превозните средства*
- 3.1.1. Съоръжението трябва да бъде проектирано, така че да функционира безопасно, като се отчитат характерните особености на терена и заобикалящата го околна среда, на атмосферните и метеорологичните условия, на всички възможни препятствия и постройките, разположени наоколо, на земята и във въздуха, в близост, така че да не причинява вредни въздействия и да не представлява опасност при всякакви условия на експлоатация, обслужване или операция за спасяване на хора.
- 3.1.2. Трябва да се поддържа достатъчно голяма странична и вертикална дистанция между превозните средства, тепличите, трасето, въжетата и възможните препятствия и постройки, разположени наоколо, на земята или във въздуха, като се държи сметка за вертикалното, надлъжното и страничното движение на въжетата, на превозните средства или на тепличите при най-неблагоприятните предвидими условия на експлоатация.
- 3.1.3. Максималното вертикално разстояние между превозните средства и земята трябва да е съобразено с вида на въжената линия, вида на превозните средства и особеностите на спасителните работи. В случай на открити превозни средства трябва да се отчита и рискът от падане, както и психологическите аспекти, свързани с разстоянието между превозните средства и земята.
- 3.1.4. Максималната скорост на превозните средства или на тепличите, минималното разстояние помежду им, както и възможностите им за ускорение и спиране, трябва да се определят така, че да гарантират безопасността на хората и на функционирането на съоръжението.
- 3.2. *Станции и постройки по трасето*
- 3.2.1. Станциите и постройките по трасето трябва да бъдат проектирани, построени и оборудвани така, че да бъдат стабилни. Те трябва да позволяват безопасното водене на въжетата, превозните средства и тепличите, както и да позволяват безопасното им поддържане при всякакви условия на експлоатация.

- 3.2.2. Зоните за входа и изхода на съоръжението трябва да бъдат проектирани така, че да гарантират сигурността на движението на превозните средства, на тегличите и на хората. Движението на превозните средства и на тегличите в станциите трябва да може да става без риск за хората, като се отчита евентуалното им активно участие в него.
4. **Изисквания към въжетата, задвижванията, спирачките и механичните и електрическите устройства**
- 4.1. *Въжета и техните опори*
- 4.1.1. Всички мерки трябва да бъдат взети в съответствие с най-новите постижения в техниката, за да:
- се избегне скъсването на въжетата и техните съединения,
 - се осигури натоварване в границите на допустимите минимални и максимални стойности,
 - се гарантира, че въжетата са сигурно монтирани върху опорите си и да се избегне дерайлирането им,
 - бъде възможен надзорът.
- 4.1.2. Когато не могат да бъдат предотвратени всички рискове от дерайлиране на въжетата, трябва да бъдат взети мерки за прихващане на въжетата и спиране на съоръженията без опасност за хората в случай на дерайлиране.
- 4.2. *Механични съоръжения*
- 4.2.1. *Задвижващи механизми*
- Главното задвижване на въжената линия трябва да бъде с подходящи характеристики и възможности и да е приспособено към различните задвижващи системи и режими на работа.
- 4.2.2. *Резервно задвижване*
- Съоръжението трябва да има резервно задвижване с енергозахранване, независимо от захранването на главното задвижване. Резервното задвижване не е необходимо обаче, ако анализът за безопасност е показал, че хората могат да напуснат бързо, лесно и безопасно превозните средства, и по-специално тегличите, ако налице няма резервно задвижване.
- 4.2.3. *Спирачна система*
- 4.2.3.1. При извънредни ситуации, съоръжението и/или превозните средства трябва да могат да бъдат спрени във всеки един момент и при най-неблагоприятните условия от гледна точка на допустимото натоварване и на сцепление на шайбата по време на експлоатация. Спирачният път трябва да бъде толкова къс, колкото е необходимо за безопасността на съоръжението.
- 4.2.3.2. Стойностите на намаляване на скоростта трябва да бъдат в съответните допустими граници, така че да бъде гарантирана сигурността на хората, както и съответстващият режим на работа на превозните средства, на въжетата и на другите части на съоръжението.
- 4.2.3.3. При всички съоръжения трябва да има две или повече спирачни системи, всяка една от които да може да предизвика спиране на линията, и които да са координирани по такъв начин, че да заместят автоматично действащата система, когато нейната ефективност се окаже недостатъчна. Последната спирачна система на теглещото въже трябва да действа директно върху задвижващата шайба. Тези разпоредби не са приложими по отношение на ски-влекове.
- 4.2.3.4. Съоръжението трябва да бъде снабдено с ефективно спирачно устройство и блокиращ механизъм, които да възпрепятстват всяко ненавременно повторно включване.
- 4.3. *Управляващи устройства*
- Управляващите устройства трябва да бъдат проектирани и изработени така, че да са безопасни и надеждни, да издържат на нормалното работно натоварване и на външните въздействия, като влага, екстремни температури или електромагнитни смущения, по начин, който да не предизвика опасни ситуации, дори в случай на грешка при експлоатацията.
- 4.4. *Устройства за връзка*
- На обслужващия персонал трябва да бъдат предоставени подходящи устройства за връзка, които да му дават възможност да общува помежду си по всяко време и да уведомява хората, които ползват въжените линии, при авария.

5. Превозни средства и теглича

- 5.1. Превозните средства и/или тегличите трябва да бъдат проектирани и пригодени по такъв начин, че при предвидими работни условия да е невъзможно изпадането на човек от тях, както и излагането му на каквото и да е друг риск.
- 5.2. Хващачите на превозните средства и на тегличите трябва да бъдат оразмерени и изработени по такъв начин, че при най-неблагоприятните условия:
 - да не повреждат въжето,
 - да не се плъзгат, освен ако плъзгането не оказва съществено въздействие върху безопасността на превозните средства, на теглича и на съоръжението.
- 5.3. Вратите на превозните средства (вагони, кабини), трябва да бъдат проектирани и изработени така, че да могат да се затварят и заключват. Подът и стените им трябва да бъдат проектирани и изработени така, че да издържат при всякакви обстоятелства на натиска и натоварването, дължащи се на ползващите ги лица.
- 5.4. Когато от съображения за безопасност по време на работа се изисква да има придружител на превозното средство, то трябва да е осигурено с необходимото оборудване, за да може придружителят да изпълнява задачите си.
- 5.5. Превозните средства и/или тегличите и по-специално техните механизми за окачване трябва да бъдат проектирани и пригодени така че да гарантират безопасността на обслужвания персонал по време на техническото им обслужване съгласно съответните правила и инструкции.
- 5.6. Когато превозните средства са оборудвани с освобождавани по време на работа в станциите хващачи, трябва да се вземат всички необходими мерки, без риск за ползващите лица, за спиране на всяко превозно средство, както и предпазването му от падане в момента на потегляне, ако хващачът е неправилно включен към въжето, и на пристигане, ако хващачът не е изключен от въжето.
- 5.7. Наземните въжени железници и двувъжените лифтове, ако конструкцията им позволява това, трябва да бъдат снабдени с устройство за автоматично спиране по ходовия път в случаите, когато възможността за скъсване на теглещото въже по определени причини не може да бъде изключена.
- 5.8. Когато не могат да бъдат избегнати всички рискове от дерайлиране на превозното средство посредством други мерки, то трябва да бъде снабдено с устройство против дерайлиране, което позволява да бъде спряно без риск за хората.

6. Съоръжения за ползващите лица

Достъпът до зоните за качване и изходът от зоните за слизане, както и качването и слизането на ползващите лица, трябва да бъдат организирани по начин, който гарантира сигурността на хората, по-специално в зоните, където има опасност от падане, като се вземат предвид движението и спирането на превозните средства.

Трябва да бъде възможно децата и лицата с намалена подвижност да ползват съоръжението напълно безопасно, ако то е предвидено за превоз на такива хора.

7. Функционална пригодност

7.1. Безопасност

- 7.1.1. Трябва да бъдат взети всички технически мерки, за да може съоръжението да бъде използвано по предназначение и в съответствие с техническите си спецификации, както и с определените условия за използване и за да могат да бъдат спазени предписанията за поддържането и безопасната експлоатация. Ръководството с инструкции и съответните бележки трябва да бъдат съставени на съответния официален език или официални езици на Европейската общност, които могат да бъдат определени в съответствие с Договора от държавата-членка, на чиято територия се изгражда съоръжението.

- 7.1.2. Лицата, които са натоварени с управлението на съоръжението, трябва да разполагат с подходящите материални средства и трябва да бъдат квалифицирани за извършването на съответната дейност.

7.2. Безопасност в случай на аварийно спиране на съоръжението

Трябва да се вземат всички технически решения и мерки, които да гарантират, че в случай на аварийно спиране на съоръжението ползващите лица могат да бъдат свалени и изведени безопасно в рамките на определеното време, съобразено с типа линия и заобикалящата я среда, както и в случаите, когато тя не може да бъде пусната отново бързо.

7.3. Други специални разпоредби за безопасността

7.3.1. Поставе за управление и работни места

Подвижните части на въжената линия, които обикновено са достъпни в станциите, трябва да бъдат проектирани, изработени и пуснати в експлоатация така, че да бъдат избегнати рисковете, или, когато те продължат да съществуват, да бъдат снабдени със защитни устройства, така че да бъде предотвратен всеки пряк контакт с части от съоръжението, който би могъл да доведе до злополуки. Тези устройства трябва да бъдат от такъв тип, че да не могат да се отстраняват без използването на инструменти и да не се нарушава тяхната функционалност.

7.3.2. Опасност от падане

Работните места и работните зони, включително и онези, използвани само в редки случаи, както и подстъпите до тях, трябва да бъдат проектирани и изградени така, че да бъде избегнато падането на лицата, които работят или преминават оттам. Когато конструкцията не отговаря на изискванията, работните места трябва допълнително да бъдат снабдени с места за закрепване на индивидуална защитна екипировка срещу падане.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

АНАЛИЗ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

Анализът за безопасност, на който трябва да бъде подложено всяко съоръжение, посочено в член 1, параграф 5 от настоящата директива, трябва да вземе под внимание всеки режим на работа. Анализът трябва да следва признат или установен метод и да бъде съобразен с текущото състояние на техниката и със сложността на възената линия. Той има също за задача да гарантира, че проектирането и конфигурацията на съоръжението са съобразени с местната околна среда и с най-неблагоприятните положения, за да осигури задоволителни условия на безопасност.

Този анализ обхваща по-специално предпазните устройства и тяхното въздействие върху съоръжението и свързаните с тях подсистеми, които те задействат:

- за да могат да реагират на първоначално открита повреда или неизправност, за да останат или в състояние гарантиращо безопасност, или в режим на слабо натоварване, или спрени в безопасност (fail-safe),
- за да бъдат те запазени в резерва и наблюдавани, или
- да бъдат такива, че вероятността за тяхната неизправност да бъде оценена и да бъде на равнище, съпоставимо с това, достигнато от съоръженията за безопасност, които отговарят на критериите, посочени в първо и второ тире.

Анализът за безопасност трябва да се използва за изготвяне на списък на рисковете и на опасните ситуации съгласно член 4, параграф 1 от настоящата директива и за определяне на списъка на предпазните устройства, посочени в параграф 2 на штирания член. Резултатът от този анализ трябва да бъде обобщен в доклад за безопасност.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРЕДПАЗНИ УСТРОЙСТВА: ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕО ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Настоящото приложение се прилага по отношение на предпазните устройства, посочени в член 1, параграф 5 от настоящата директива, с оглед установяване на съответствието им с приложимите за тях съществени изисквания, посочени в член 3, параграф 1 от настоящата директива и определени в приложение II.

Декларацията на ЕО за съответствие и придружаващата я документация трябва да имат дата и подпис. Тя трябва да бъде съставена на същия или същите езици, както ръководството с инструкции, посочено в приложение II, точка 7.1.1.

Тази декларация трябва да съдържа следните елементи:

- посочване на настоящата директива,
 - име, фирма и пълен адрес на производителя или на упълномощено от него лице, установено в Общността. Когато става въпрос за упълномощено лице, също трябва да се посочи името, фирмата и пълният адрес на производителя,
 - описание на устройството (марка, тип, и т. н.),
 - описание на използваната процедура за деклариране на съответствието (член 7 от настоящата директива),
 - всички приложими изисквания, на които устройството трябва да отговаря, и по-специално условията на експлоатация,
 - наименование и адрес на уведомления или уведомлените органи, които са участвали в процедурата за оценяване на съответствието, и датата на сертификата на ЕО за изпитване с информация за продължителността и условията на валидност на сертификата, където е уместно,
 - посочване на приложимите хармонизирани стандарти, когато е уместно,
 - посочване на лицето, упълномощено да подпише декларацията от името на производителя или на упълномощено от него лице, установено в Общността.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРЕДПАЗНИ УСТРОЙСТВА: ОЦЕНКА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

1. Обхват

Настоящото приложение се прилага по отношение на предпазните устройства с цел да се провери спазването на съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1 от настоящата директива и определени в приложение II. То се отнася до оценката от един или повече уведомени органи на вътрешното съответствие на едно устройство, разглеждано отделно, с техническите спецификации, които трябва да бъдат спазени.

2. Процедури

Процедурите за оценка, прилагани от уведомените органи, на етапа на проектирането, както и на този на производството, използват модулите, определени в Решение 93/465/ЕИО на Съвета по реда, посочен в дадената по-долу таблица. Посочените в тази таблица решения се смятат за равностойни и могат да бъдат използвани по избор на производителя.

ОЦЕНКА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО НА ПРЕДПАЗНИТЕ УСТРОЙСТВА

Проектиране	Производство
1. Типово изпитване на ЕО Модул „В“	1.а) Гаранция за качество на продукцията Модул „D“
	1.б) Проверка на продукцията Модул „F“
2. Пълна гаранция за качество Модул „H“	2. Пълна гаранция за качество Модул „H“
3. Единична проверка Модул „G“	3. Единична проверка Модул „G“

Модулите трябва да бъдат прилагани, като се държи сметка за допълнителните специфични условия, предвидени във всеки модул.

МОДУЛ В: ТИПОВО ИЗПИТВАНЕ НА ЕО

1. Този модул описва частта от процедурата, посредством която уведомяният орган установява и удостоверява, че един представителен образец от разглежданата продукция отговаря на разпоредбите на настоящата директива.
2. Заявлението за типово изпитване на ЕО се подава от производителя или от упълномощено от него лице, установено в Общността, до уведомен орган по негов избор.

Заявлението съдържа:

- наименованието и адреса на производителя, както и наименованието и адреса на упълномощеното лице, ако заявлението се прави от него,
- писмена декларация, уточняваща, че същото заявление не е подавано до друг уведомен орган,
- техническата документация, описана в точка 3.

Заявителят предоставя на уведомяния орган представителен образец от разглежданата продукция, по-долу наричан „тип“. Уведомяният орган може да поиска други екземпляри, ако програмата на изпитванията го налага.

3. Техническата документация трябва да дава възможност да се оцени съответствието на устройството на разпоредбите на настоящата директива. Тя трябва да включва, в степента необходима за оценката, проектирането, производството и функционирането на устройството.

Документацията съдържа, в степенята, необходима за оценката:

- общо описание на типа,
- конструкторски и производствени чертежи, както и схеми на устройствата, сглобените единици, електрическите вериги и т. н.,
- описания и пояснения, които са необходими за разбирането на посочените чертежи и схеми и за функционирането на продукта,
- списък на европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, които са приложени изцяло или частично, и описания на решенията, приети за изпълнение на съществените изисквания, когато европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, не съществуват,
- резултатите от направените изчисления при проектирането, от извършените изпитвания и т. н.,
- докладите за извършените изпитвания.

Тя трябва да посочва областта на използване на устройството.

4. Уведоменият орган:
 - 4.1. разглежда техническата документация, проверява дали типът е произведен в съответствие с нея и определя устройствата, които са били проектирани в съответствие с приложимите разпоредби на европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, както и устройствата, чието проектиране не се основава на съответните разпоредби на цитираните европейски спецификации;
 - 4.2. извършва или възлага извършването на подходящи проверки и необходимите изпитвания, за да установи дали приетите от производителя решения отговарят на съществените изисквания на настоящата директива, когато европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, не са били приложени;
 - 4.3. извършва или възлага извършването на подходящи проверки и необходимите изпитвания, за да установи дали, в случай че производителят е избрал да приложи съответните европейски спецификации, те са били действително приложени;
 - 4.4. уточнява със заявителя мястото, където проверките и необходимите изпитвания ще бъдат извършени.
5. Когато типът отговаря на разпоредбите на настоящата директива, уведоменият орган издава на заявителя сертификат за типово изпитване на ЕО. Сертификатът съдържа наименованието и адреса на производителя, заключенията от изпитването, условията и срока на валидност на сертификата и данните, които са необходими за идентифицирането на одобрения тип.

Към сертификата се добавя списък на съответните части от техническата документация и едно копие се съхранява от уведомления орган. Ако откаже да издаде на производителя сертификат за типово изпитване на ЕО, уведоменият орган мотивира подробно този отказ. Трябва да бъде предвидена и процедура за обжалване.
6. Заявителят трябва да информира уведомления орган, у когото се намира техническата документация, свързана със сертификата за типово изпитване на ЕО, за всички изменения на одобреното устройство, които трябва да получат ново одобрение, в случаите, когато такива изменения могат да поставят под съмнение съответствието със съществените изисквания или с предвидените условия на използване на устройството. Това ново одобрение се издава под формата на допълнение към първоначалния сертификат за типово изпитване на ЕО.
7. Всеки уведомен орган съобщава на другите уведомени органи необходимата информация, отнасяща се до издадените и отгледени сертификати за типово изпитване на ЕО и допълнения към тях.
8. Другите уведомени органи могат да получат копия от сертификатите за типово изпитване на ЕО и/или от техните допълнения. Приложенията към сертификатите трябва да бъдат на разположение на другите уведомени органи.
9. Производителят или упълномощено от него лице съхранява с техническата документация копия от сертификатите за типово изпитване на ЕО и от техните допълнения за период от най-малко 30 години, считано от датата на последното производство на устройство.

Когато нито производителят, нито упълномощено от него лице не са установени в Общността, задължението да се съхранява техническата документация е на лицето, което отговаря за пускането на устройството на пазара на Общността.

МОДУЛ D: ГАРАНЦИЯ ЗА КАЧЕСТВО НА ПРОДУКЦИЯТА

1. Този модул описва процедурата, посредством която производителят, който изпълнява задълженията си, предвидени в точка 2, гарантира и декларира, че съответните устройства отговарят на типа, описан в удостоверението за типово изпитване на ЕО и отговарят на разпоредбите на настоящата директива. Производителят или упълномощено от него лице, установено в Общността, поставят маркировката на ЕО върху всяко устройство и изготвят писмена декларация за съответствие. Към маркировката на ЕО се добавя идентификационният номер на уведомяния орган, отговарящ за надзора, както е посочено в точка 4.
2. Производителят трябва да прилага одобрената система по качеството на продукцията, проверки и изпитвания на готовите устройства, както е посочено в точка 3 и подлежи на надзор, както е посочено в точка 4.
3. Система по качеството
 - 3.1. Производителят подава заявление за оценка на неговата система по качеството на съответните устройства до избран от него уведомен орган.

Заявлението трябва да съдържа:

 - всички необходими сведения за категорията на разглежданите устройства,
 - документацията, която се отнася до системата по качеството,
 - техническата документация относно одобрения тип и копие от сертификат за типово изпитване на ЕО, ако е необходимо.
 - 3.2. Системата по качеството трябва да осигурява съответствието на устройствата на типа, описан в сертификата за типово изпитване на ЕО, с изискванията на настоящата директива.

Всички детайли, изисквания и предписания, приети от производителя, трябва да бъдат събрани по систематичен начин и подредени в документация под формата на мерки, процедури и писмени указания. Тази документация относно системата по качеството трябва да дава възможност да се тълкуват по еднакъв начин програмите, плановете, наръчниците и записите по качеството.

Тя включва, по-специално, подходящо описание:

 - на целите относно качеството, на организационната структура, на отговорността на ръководството и неговите правомощия, свързани с качеството на устройствата,
 - на средствата и методите на производство, техниките на контрол и гарантиране на качеството и процесите и систематичните действия, които ще бъдат прилагани,
 - на проверките и изпитванията, които ще бъдат извършени преди, по време и след производството, като се посочва честотата, с която те ще се извършват,
 - на записите по качеството, като докладите от проверките и данните от изпитванията и калибровъчните данни, докладите за квалификацията на съответния персонал и т. н.,
 - способите за наблюдение, позволяващи да се получи необходимото качество на устройствата и ефективното функциониране на системата по качеството.
 - 3.3. Уведомяният орган оценява системата по качеството, за да установи дали тя отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2. Той предполага съответствието с тези изисквания на системите по качеството, които прилагат съответните хармонизирани норми.

Екипът одитори включва поне един член с опит в оценяването на технологията на съответното устройство. Процедурата за оценка включва едно посещение за проверка на оборудването на производителя.

Решението се съобщава на производителя. Съобщението съдържа резултатите от проверката и мотивирано решение за оценката.

- 3.4. Производителят се задължава да изпълни задълженията, произтичащи от системата по качеството, така както е одобрена, и да поддържа нейното правилно и ефективно функциониране на подходящо и задоволително равнище.
- Производителят или упълномощено от него лице информира уведомяния орган, който е одобрил системата по качеството, за всяко предвиждано изменение на системата по качеството.
- Уведомяният орган оценява предлаганите изменения и решава дали изменената система по качеството ще продължи да отговаря на изискванията, посочени в точка 3. 2., или трябва да се извърши нова оценка.
- Той съобщава решението си на производителя. Съобщението съдържа резултатите от проверката и мотивираното решение за оценка.
4. Надзор под отговорността на уведомяния орган
- 4.1. Целта на надзора е да гарантира, че производителят изпълнява точно задълженията, произтичащи от одобрената система по качеството.
- 4.2. Производителят дава на уведомяния орган, за нуждите на проверките, достъп до местата на производство, на тестване и проверки и на складиране, и му предоставя всички необходими сведения, и по-специално:
- документацията, отнасяща се до системата по качеството,
 - записите по качеството, като докладите от проверки и данните от изпитванията и калибровъчните данни, докладите за квалификацията на съответния персонал и т. н.
- 4.3. Уведомяният орган трябва да осъществява периодични одити, за да се увери, че производителят поддържа и прилага системата по качеството и следва да предоставя доклад за одита на производителя.
- 4.4. Освен това, уведомяният орган може да извършва внезапни посещения при производителя. При тези посещения уведомяният орган може, ако е необходимо, да извърши или да поиска да бъдат извършени изпитвания, за да се увери, че системата по качеството функционира правилно. Той предоставя на производителя доклад за посещенията и, ако е имало изпитвания, доклад за изпитванията.
5. Производителят държи на разположение на националните органи за период от най-малко 30 години, считано от датата на последното производство на устройството:
- документацията, посочена в точка 3. 1., алинея втора, второ тире,
 - измененията, посочени в точка 3.4., параграф втори,
 - решенията и докладите на уведомяния орган, посочени в точки 3.4., 4.3. и 4.4.
6. Всеки уведомен орган съобщава на другите уведомени органи съответните сведения относно издадените и оттеглени одобрения на системи по качеството.

МОДУЛ F: ПРОВЕРКА НА ПРОДУКЦИЯТА

1. Този модул описва процедурата, чрез която производителят или упълномощено от него лице, установено в Общността, гарантира и декларира, че устройствата, по отношение на които са били спазени изискванията, предвидени в точка 3, отговарят на типа, описан в сертификата за типово изпитване на ЕО, и отговарят на изискванията на настоящата директива.
2. Производителят взема всички необходими мерки, за да може производственият процес да гарантира съответствието на устройствата на типа, описан в сертификата за типово изпитване на ЕО и на изискванията на настоящата директива. Производителят или упълномощено от него лице поставя маркировката на ЕО върху всяко устройство и изготвя декларация за съответствие.
3. Уведомяният орган извършва необходимите проверки и изпитвания, за да провери съответствието на устройствата с разпоредбите на настоящата директива, или посредством контрол и изпитвания за всяко устройство, както е уточнено в точка 4, или посредством статистически контрол и изпитване на устройствата, както е посочено в точка 5, по избор на производителя.
- Производителят или упълномощено от него лице, което пребивава в Общността, трябва да запази копие от декларацията за съответствие за период от най-малко 30 години, считано от датата на последното производство на устройството.

4. Проверка чрез изпитване и изпитване на всяко устройство
- 4.1. Всички устройства се изследват индивидуално и се извършват подходящи изпитвания, определени в приложимата или приложимите европейски спецификации, посочени в член 2 от настоящата директива, или се извършват равностойни изпитвания, за да се провери тяхното съответствие с типа, описан в сертификата за типово изпитване на ЕО и с разпоредбите на настоящата директива.
- 4.2. Уведомяният орган поставя или нарежда да се постави неговият идентификационен номер върху всеки одобрен компонент и изготвя писмен сертификат за съответствие във връзка с извършените изпитвания.
- 4.3. Производителят или упълномощено от него лице трябва да бъде в състояние да представи при поискване сертификатите за съответствие на уведомления орган.
5. Статистическа проверка
- 5.1. Производителят трябва да представи своите устройства под формата на еднотипни партии и да вземе всички необходими мерки производственият процес да гарантира еднаквостта на всяка произведена партида.
- 5.2. Всички устройства трябва да бъдат на разположение за нуждите на проверките под формата на еднотипни партии. Взима се една случайна извадка от всяка партида. Устройствата от една извадка се изследват поотделно и се извършват подходящи изпитвания, определени в приложимата или приложимите европейски спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, или други равностойни изпитвания, за да се провери тяхното съответствие с изискванията на настоящата директива и за да се определи приемането или отхвърлянето на една партида.
- 5.3. Статистическата процедура използва следните елементи:
- статистически метод,
 - план за вземане на извадки със съответните данни за неговото изпълнение.
- 5.4. За приетите партии уведомият орган трябва да постави или разпорежда да се постави неговият идентификационен номер върху всяко устройство, и изготвя писмен сертификат за съответствие на базата на извършените изпитвания. Всички устройства от партидата могат да бъдат пуснати на пазара, с изключение на устройствата от извадката, за които е било констатирано, че не отговарят на изискванията.
- Ако дадена партида бъде отхвърлена, компетентният уведомен орган взема подходящи мерки, за да попречи на пускането на тази партида на пазара. В случай на често отхвърляне на партии уведомият орган може да спре статистическата проверка.
- Производителят може да поставя, на отговорност на уведомления орган, неговия идентификационен номер по време на производствения процес.
- 5.5. Производителят или упълномощено от него лице трябва да бъде в състояние да представи при поискване сертификатите за съответствие на уведомления орган.

МОДУЛ G: ЕДИНИЧНА ПРОВЕРКА

1. Този модул описва процедурата, посредством която производителят гарантира и декларира, че съответното устройство, което е получило сертификата, посочен в точка 2, отговаря на разпоредбите на настоящата директива. Производителят или упълномощеното от него лице, установено в Общността, поставя маркировката на ЕО върху устройството и изготвя декларация за съответствие.
2. Уведомяният орган проверява устройството и извършва подходящи изпитвания, определени в приложимата или приложимите европейски спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, или други равностойни изпитвания, за да провери неговото съответствие с приложимите изисквания на настоящата директива.
- Уведомяният орган поставя или нарежда да бъде поставен неговият идентификационен номер върху устройството и изготвя сертификат за съответствие в резултат на извършеното изпитване.
3. Техническата документация има за цел да даде възможност да бъде оценено съответствието с изискванията на настоящата директива, както и да бъде разбрано проектирането, производството и начинът на работа на устройството.

Документацията съдържа, в степената необходима за оценката:

- общо описание на типа,
- принципни конструкторски и производствени чертежи, както и схеми на устройствата, монтажните възли, електрическите вериги и др.,
- описанията и обясненията, необходими за разбирането на тези чертежи и схеми и на начина на работа на устройството,
- списък на европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, приложени изцяло или частично, и описанията на възприетите решения, за да бъдат спазени съществените изисквания, когато не са били приложени европейските спецификации, посочени в цитирания член 2, параграф 2,
- резултати от направените конструкторски изчисления, извършените изследвания и т. н.,
- докладите от изпитванията,
- областите на приложение на устройствата.

МОДУЛ Н: ПЪЛНА ГАРАНЦИЯ НА КАЧЕСТВОТО

1. Този модул описва процедурата, посредством която производителят, който изпълнява задълженията, предвидени в точка 2, гарантира и декларира, че съответните устройства отговарят на приложимите изисквания на настоящата директива. Производителят или упълномощеното от него лице, установено в Общността, поставя маркировката на ЕО върху всеки компонент и изготвя писмена декларация за съответствие. Маркировката на ЕО е придружена от идентификационния номер на уведомяния орган, отговарящ за надзора, както е посочено в точка 4.

2. Производителят създава одобрена система по качеството за проектирането, производството, крайния контрол на устройствата и изпитванията, както е уточнено в точка 3, и е подложен на наблюдение, както е посочено в точка 4.

3. Система по качеството

3.1. Производителят подава заявление за оценка на неговата система по качеството до уведомен орган.

Заявлението трябва да съдържа:

- всички необходими сведения за категорията на разглежданото устройство,
- документацията относно системата по качеството.

3.2. Системата по качеството трябва да гарантира съответствието на устройствата с приложимите изисквания на настоящата директива.

Всички елементи, изисквания и разпоредби, възприети от производителя, трябва да бъдат събрани по систематичен начин и подредени в документация под формата на мерки, процедури и писмени указания. Тази документация относно системата по качеството дава възможност да се тълкуват по еднакъв начин процедурните мерки и мерките по качеството, като програми, планове, наръчници и записи по качеството.

Тя трябва да включва, по-специално, подходящо описание:

- на целите по качеството, организационната структура, отговорностите на ръководството и неговите права във връзка с качеството на проекта и с качеството на устройствата,
- на технически спецификации за проектиране, включително европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, които ще бъдат прилагани, и, когато европейските спецификации не се прилагат изцяло, средствата, които ще бъдат използвани, за да бъдат спазени съществените изисквания на настоящата директива, приложими по отношение на устройствата,
- на техниките за контрол и проверка на проекта, процедурите и систематичните действия, които ще бъдат използвани при проектирането на устройствата, като се има предвид категорията, към която спадат устройствата,
- на средствата и методите на производство, техниките на контрол и гарантиране на качеството и процесите и систематичните действия, които ще бъдат използвани,

- на проверките и на изпитванията, които ще бъдат извършвани преди, по време и след производството, като се посочва честотата, с която те ще се извършват,
 - на записите по качеството, като доклади от проверки и данните от изпитванията и калибровъчните данни, докладите за квалификацията на съответния персонал и т. н.,
 - на способите, даващи възможност да се провери постигането на желаното качество по отношение на проектирането и на устройството, както и ефективното действие на системата по качеството.
- 3.3. Уведоменият орган оценява системата по качеството, за да определи дали тя отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2. Той приема, че системите по качеството, които прилагат съответната хармонизирана европейска норма, отговарят на тези изисквания.
- Екипът на одиторите включва поне един член с опит в оценяване на съответната технология. Процедурата за оценка включва проверка на място при производителя.
- Решението се съобщава на производителя. Съобщението съдържа заключенията от проверката и мотивираното решение от оценяването.
- 3.4. Производителят трябва да спазва задълженията, произтичащи от одобрената система по качеството, така, както е била одобрена, и да поддържа нейното правилно и ефективно функциониране.
- Производителят или упълномощено от него лице информира уведомления орган, който е одобрил системата по качеството, за всяко предвидено нейно осъвременяване.
- Уведоменият орган оценява предлаганите изменения и решава, дали изменената система по качеството ще продължи да отговаря на изискванията, посочени в точка 3. 2., или е необходима нова оценка.
- Той съобщава решението си на производителя. Съобщението съдържа заключенията от проверката и мотивираното решение от оценяването.
4. Надзор под отговорността на уведомления орган
- 4.1. Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява правилно задълженията, които произтичат от одобрената система по качеството.
- 4.2. Производителят разрешава на уведомления орган да влиза, за нуждите на контрола, в помещенията за проектиране, производство, проверка, изпитване и складиране и му дава всички необходими сведения, по-специално:
- за документацията за системата по качеството,
 - за записите по системата по качеството, предвидени в частта на системата по качеството, посветена на проектирането, като резултати от анализите, от изчисленията, от изпитванията и т. н.,
 - за записите по системата по качеството, предвидени в частта от системата по качеството, посветена на производството, като доклади от проверки и данните от изпитванията, калибровъчните данни, докладите за квалификацията на съответния персонал и др.
- 4.3. Уведоменият орган периодично извършва одити, за да се убеди, че производителят поддържа и прилага системата по качеството и представя на производителя доклад за одита.
4. 4. Освен това, уведомленият орган може да извършва внезапни посещения при производителя. По време на такива проверки уведомленият орган може да извърши или да поиска да бъдат извършени изпитвания, за да провери правилното функциониране на системата по качеството, ако е необходимо. Той предоставя на производителя доклад за проверката и, ако е имало изпитване, доклад за изпитването.
5. Производителят държи на разположение на националните органи за период от най-малко 30 години, считано от датата на последното производство на устройството:
- документацията, посочена в точка 3.1., втора алинея, второ тире,
 - измененията, посочени в точка 3. 4., втора алинея,
 - решенията и докладите на уведомления орган, посочени в точки 3.4., 4.3. и 4.4.

6. Всеки уведомен орган съобщава на другите уведомени органи съответната информация относно издадените и оттеглени одобрения на системите по качеството.
7. Допълнителни изисквания: изпитване на проекта
 - 7.1. Производителят подава заявление за изпитване на проекта до един уведомен орган.
 - 7.2. Заявлението позволява да се изяснят проектирането, производството и функционирането на устройството и да се оцени съответствието с изискванията на настоящата директива.

То трябва да съдържа:

- техническите спецификации на проекта, включително европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2, които са били приложени,
 - необходимите подкрепящи доказателства, че проектните решения са правилни, и по-специално, когато европейските спецификации, посочени в член 2, параграф 2 от настоящата директива, са били приложени частично. Тези доказателства трябва да съдържат резултатите от извършените изпитвания от подходяща лаборатория на производителя или за негова сметка.
- 7.3. Уведомяният орган разглежда заявлението и, когато проектът съответства на разпоредбите на настоящата директива, издава на заявителя сертификат за проверка на ЕО на проекта. Сертификатът съдържа заключенията от изпитването, условията за неговата валидност, данните, необходими за определяне на одобрения проект, и при необходимост описание на функционирането на устройството.
 - 7.4. Заявителят трябва да информира уведомяния орган, който е издал сертификата за изпитване на проекта, за всички направени изменения в одобрения проект. Направените изменения в одобрения проект трябва да получат допълнително одобрение от уведомяния орган, който е издал сертификата за проверка на ЕО на проекта, когато тези изменения могат да нарушат съответствието с съществените изисквания, посочени в член 3, параграф 1 от настоящата директива, или с условията, предписани за използването на устройството. Това допълнително одобрение се дава под формата на добавка към сертификата за проверка на ЕО на проекта.
 - 7.5. Всеки уведомен орган трябва да съобщи на другите уведомени органи съответните данни относно:
 - сертификатите за изпитване на ЕО на проекта и издадените допълнения към тях,
 - одобренията на ЕО на проекта и оттеглените допълнителни одобрения към тях,
 - сертификатите за изпитване на ЕО на проекта и отказаните допълнения към тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ПОДСИСТЕМИ: ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕО ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Настоящото приложение се прилага за подсистемите, посочени в член 9 от настоящата директива, за да се гарантира, че същите отговарят на съществените изисквания, отнасящи се до тях, предвидени в член 3, параграф 1 от настоящата директива.

Декларацията на ЕО за съответствие се съставя от производителя или от упълномощено от него лице, установено в Общността, или, ако няма такова, от физическото или юридическото лице, което пуска подсистемата на пазара; декларацията и съпътстващата я техническа документация трябва имат поставени дата и подпис.

Декларацията на ЕО за съответствие и техническата документация трябва да бъдат съставени на същия език или на същите езици като ръководството с инструкциите, посочено в приложение II, точка 7.1.1., и трябва да съдържа следните елементи:

- позоваване на настоящата директива,
- наименованието и адреса на лицето, подало заявление на ЕО за изпитване,
- описание на подсистемата,
- наименование и адрес на уведомяващия орган, който е пристъпил към извършване на изпитването на ЕО, предвидено в член 11 от настоящата директива,
- всички приложими разпоредби, на които следва да съответства подсистемата, по-специално възможните ограничения при използването или условията на експлоатация,
- резултатът от изпитването на ЕО, предвиден в приложение VII (сертификат за изпитване на ЕО за съответствие),
- данни за лицето, което е упълномощено да подписва декларация от името на производителя или на упълномощено от него лице, или, при липса на такъв, от физическото или юридическото лице, което пуска подсистемата на пазара.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПОДСИСТЕМИ: ОЦЕНКА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

1. Изпитването на ЕО е процедурата, при която един уведомен орган проверява и удостоверява, по молба на производителя, на упълномощеното от него лице, установено в Общността или, при липса на такова, на физическото или юридическото лице, което пуска подсистемата на пазара, че една подсистема:
 - е в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и с другите разпоредби, които се прилагат при спазване на Договора,
 - е в съответствие с техническата документация, и
 - е завършена.
2. Изпитването на подсистемата се извършва на всеки от следните етапи:
 - проектиране,
 - производство и опити за приемане, след като подсистемата е завършена изцяло.
3. Техническата документация, придружаваща сертификата за изпитване, трябва да съдържа, както следва:
 - конструкторски планове и изчисления, електрически и хидравлични схеми, схеми на управляващата верига, описание на компютърните и контролните системи, инструкции за работа и поддръжка и др.,
 - списък на предпазните устройства, посочени в член 4, параграф 2 от настоящата директива и използвани във въпросната подсистема,
 - копия от декларацията на ЕО за съответствие, предвидени в приложение IV за тези предпазни устройства, заедно със съответните конструкторски планове и съответните изчисления, както и копия от докладите за всякакви други изпитвания и опити, които са били извършени.
4. Документацията и кореспонденцията, отнасящи се до процедурите за изпитване на ЕО, се изготвят на същия или на същите езици, на които е изготвено и ръководството с инструкциите, предвидено в приложение II, точка 7.1.1.
5. Надзор
 - 5.1. Целта на надзора е да се гарантира, че по време на изграждането на подсистемата са били изпълнени задълженията, произтичащи от техническата документация.
 - 5.2. Уведомяният орган, който отговаря за изпитването на ЕО, трябва да има постоянен достъп до производствените цехове, складовите помещения и, когато е необходимо, до помещенията за предварително изработване, за тестване и изобщо до всички места, които счита, че трябва да посети за изпълнение на задачата си. Производителят, упълномощен от него лице или, при липса на такова, физическото или юридическото лице, което пуска подсистемата на пазара, трябва да предостави или да се погрижи да бъдат предоставени на лицето, получило разрешение за оценяване на съответствието, всички документи, необходими за тази цел, и по-специално плановете за изпълнение и техническата документация, които се отнасят до подсистемата.
 - 5.3. Уведомяният орган, който отговаря за изпитването на ЕО, периодично извършва одити, за да се увери, че разпоредбите на настоящата директива се спазват. При всяко посещение той представя доклад от одита на отговорното за съответния обект лице. Той може да изисква да бъде допуснат до обекта, за да инспектира различните фази от работата.
5. 4. Освен това, уведомяният орган може да прави внезапни посещения в производствените цехове. При тези посещения, той може да извършва цялостни или частични одити. Уведомяният орган представя доклад за посещението и, ако е необходимо, доклад от одита на отговорното за обекта лице.
6. Всеки уведомен орган публикува периодично съответната информация относно:
 - всички получени заявления за изпитване на ЕО,
 - всички издадени сертификати за извършено изпитване на ЕО,
 - всички откази за издаване на сертификат за извършено изпитване на ЕО.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

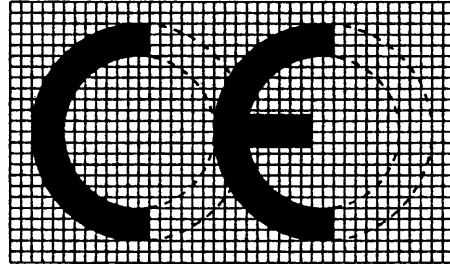
МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПРЕДВИД ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ЗА УВЕДОМЯВАНЕТО НА ОРГАНИТЕ

1. Уведоменият орган, неговият директор и персоналот, натоварени с изпълнение на действията по проверка, не могат да бъдат нито проектант, нито производители, нито доставчици, нито лица, монтиращи предпазните устройства или подсистемите, които инспектират, нито упълномощени от някого от тях лица, нито физическото или юридическото лице, което пуска тези предпазни устройства или подсистеми на пазара. Те не могат да участват нито пряко, нито като упълномощени лица при проектирането, производството, сглобяването, пускането на пазара или поддържането на тези предпазни устройства или подсистеми, нито при тяхното използване. Това не изключва възможността за обмен на техническа информация между производителя и уведомления орган.
2. Уведоменият орган и персоналот, натоварени с проверките, трябва да изпълняват проверочните действия с възможно най-голяма професионална честност и техническа компетентност и не трябва да бъдат подлагани на каквото и да било натиск и въздействие, по-специално от финансово естество, които биха могли да повлияят на тяхната преценка или на резултатите от проверките, особено от страна на лица или групировки от лица, заинтересовани от резултата от тези проверки.
3. Уведоменият орган трябва да разполага с необходимия персонал и да притежава необходимите средства, за да може да изпълнява по подобаващ начин своите технически и административни задачи, свързани с извършването на проверките; той също така трябва да има достъп до оборудването, необходимо за специалните проверки.
4. Служителите, натоварени с контрола, трябва да притежават:
 - добра техническа и професионална подготовка,
 - достатъчно познаване на изискванията относно изпитванията, които осъществяват, и достатъчно практически опит в тези изпитвания,
 - изискуемата способност за изготвяне на сертификати, протоколи и доклади, които са необходими за удостоверяване осъществяването на изпитванията.
5. Безпристрастността на служителите, натоварени с проверките, трябва да бъде гарантирана. Възнаграждението на всеки служител не трябва да зависи нито от броя на проверките, които извършва, нито от резултатите от тези проверки.
6. Уведоменият орган трябва да сключи застраховка „Гражданска отговорност“, освен ако тази отговорност не бъде покрита от държавата въз основа на националното законодателство или ако самата държава-членка е извършила проверките.
7. Персоналот на органа е задължен да спазва професионалната тайна относно цялата информация, която получава при изпълнение на задачите си (освен по отношение на компетентните административни органи на държавата, в която упражнява своите функции) в рамките на настоящата директива или на всяка друга разпоредба на националното законодателство, която я привежда в действие.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

МАРКИРОВКА НА ЕО ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Маркировката на ЕО за съответствие се състои от инициалите на ЕО съгласно следното графично изображение:

В случай на намаляване или на увеличаване размерите на маркировката на ЕО пропорциите, такива каквито са при даденото по-горе графично изображение, трябва да бъдат спазени.

Различните елементи на маркировката на ЕО трябва да имат видимо същия размер по вертикала, който не може да бъде по-малък от 5 милиметра. Изключение от този минимален размер може да се направи за предпазните устройства, които са малки по размер.

След маркировката на ЕО се поставят двете последни цифри на годината, в която е била поставена, и идентификационният номер на уведомяния орган, който взема участие в процедурите, предвидени в член 7, параграф 3 от настоящата директива.